

UCHWAŁA Nr 195 / 3983 / 20
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 1 września 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia protestu.

Działając na podstawie art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019, poz. 512 z późn. zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 55 pkt 1, art. 57 i art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020, poz. 818 t.j.)

Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:

§ 1

W wyniku rozpatrzenia protestu wniesionego w dniu 3 czerwca 2020 r. przez Pana Krzysztofa Raka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.P. BLACHTEX Krzysztof Rak od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „*Wprowadzenie usługi produkcji blach trapezowych II gatunku poprzez uruchomienie innowacyjnej linii produkcyjnej*”, nr RPPK.01.04.01-18-0163/20, złożonego w ramach naboru nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-007/19 dla Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 „Wsparcie MŚP”, poddziałania 1.4.1 „Dotacje bezpośrednie”, typu projektu „Rozwój MŚP” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020

nie uwzględnia się protestu.

§ 2

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA
Władysław Ortyl

Załącznik do Uchwały Nr 195/3983/20
Zarządu Województwa Podkarpackiego
w Rzeszowie
z dnia 1 września 2020 r.

Uzasadnienie rozstrzygnięcia protestu wniesionego dnia 3 czerwca 2020 r. przez Pana Krzysztofa Raka prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.P. BLACHTEX Krzysztof Rak od negatywnej oceny formalnej wniosku pn. „Wprowadzenie usługi produkcji blach trapezowych II gatunku poprzez uruchomienie innowacyjnej linii produkcyjnej”, nr RPPK.01.04.01-18-0163/20, złożonego w ramach naboru nr RPPK.01.04.01-IZ-00-18-007/19 dla Osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, Działania 1.4 „Wsparcie MŚP”, poddziałania 1.4.1 „Dotacje bezpośrednie”, typu projektu „Rozwój MŚP” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020, poz. 818 t.j.) – dalej: ustawa wdrożeniowa, Wnioskodawcy, w przypadku negatywnej oceny jego projektu wybieranego w trybie konkursowym, przysługuje prawo wniesienia protestu w celu ponownego sprawdzenia złożonego wniosku w zakresie spełniania kryteriów wyboru projektów.

W rozumieniu art. 53 ust. 2 pkt 1) ustawy wdrożeniowej, negatywną oceną jest ocena w zakresie spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, w ramach której projekt nie uzyskał wymaganej liczby punktów lub nie spełnił kryteriów wyboru projektów, na skutek czego nie może być wybrany do dofinansowania albo skierowany do kolejnego etapu oceny.

Zgodnie z art. 55 tej ustawy protest jest rozpatrywany przez Instytucję Zarządzającą, którą dla Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej, jest Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie (dalej: Zarząd Województwa, IZ RPO WP).

Na podstawie art. 57 ustawy wdrożeniowej Zarząd Województwa rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresie:

- kryteriów wyboru projektów, z których oceną Wnioskodawca się nie zgadza,
- zarzutów o charakterze proceduralnym w zakresie przeprowadzonej oceny, jeżeli zdaniem Wnioskodawcy naruszenia takie miały miejsce.

Zgodnie z art. 14 ust. 10 ustawy wdrożeniowej kryteria wyboru projektów zatwierdzane są przez Komitet Monitorujący.

W niniejszej sprawie przez kryteria wyboru projektów, o których mowa w art. 53 ust. 1, art. 54 ust. 2 pkt 4 oraz art. 57 ustawy wdrożeniowej rozumie się „Kryteria wyboru projektów dla poszczególnych osi priorytetowych, działań i poddziałań RPO WP 2014-2020 – Zakres EFRR” przyjęte przez Komitet Monitorujący RPO WP 2014-2020 uchwałą nr 160/XVII/2019 z dnia 22 sierpnia 2019 r. w sprawie zmiany uchwały nr 19/III/2015 Komitetu Monitorującego Regionalny Program Operacyjny Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 z dnia 25 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia kryteriów wyboru projektów dla osi priorytetowych I – VI Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020, współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (dalej: kryteria).

Postępowanie konkursowe prowadzone jest w oparciu o obowiązujące przepisy prawa polskiego i unijnego oraz:

- „Szczegółowy Opis Osi Priorytetowych Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020 (SZOOP)” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 69/1802/19 z dnia 27 sierpnia 2019 r. w sprawie zmiany uchwały nr 76/1709/15 Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 14 lipca 2015 r. (dalej: Uszczegółowienie, SZOOP) z późn. zm.;
- Regulamin konkursu, w tym przypadku „Regulamin konkursu w ramach osi priorytetowej I Konkurencyjna i innowacyjna gospodarka, działania 1.4 „Wsparcie MŚP”, poddziałania 1.4.1 „Dotacje bezpośrednie”, typu projektu „Rozwój MŚP” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020” przyjęty Uchwałą Zarządu Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie nr 73/1896/19 z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu konkursu zamkniętego dla naboru wniosków o dofinansowanie projektów ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach I Osi priorytetowej, Działanie 1.4 Wsparcie MŚP”, poddziałania 1.4.1 „Dotacje bezpośrednie”, typu projektu „Rozwój MŚP” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014–2020 – Numer RPPK.01.04.01-IZ.00-18-007/19 (dalej: Regulamin konkursu).

Kryteria wyboru projektów, o których mowa wyżej stanowią załącznik nr 6 do Regulaminu konkursu oraz załącznik nr 3a do Uszczegółowienia i zgodnie z § 16 lit. A pn. *Zasady ogólne* ust. 1 Regulaminu konkursu ocena wniosków dokonywana jest w oparciu o nie.

Niniejsza sprawa rozstrzygana jest w następującym stanie faktycznym:

W dniu 17 stycznia 2020 r. Pan Krzysztof Rak prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą F.H.U.P. BLACHTEX Krzysztof Rak (dalej Wnioskodawca)

złożył do IZ RPO WP wnioski o dofinansowanie projektu pn. „Wprowadzenie usługi produkcji blach trapezowych II gatunku poprzez uruchomienie innowacyjnej linii produkcyjnej”. Wniosek został zarejestrowany pod nr RPPK.01.04.01-18-0163/20, a następnie poddany weryfikacji warunków formalnych oraz ocenie formalnej.

Celem projektu, zgodnie z punktem B.1 wniosku o dofinansowanie, jest zakup linii technologicznej oraz wyposażenia hali produkcyjnej położonej w miejscowości Stobierna, dzięki której będą wprowadzane na rynek nowe dotychczas niewytwarzane przez Wnioskodawcę produkty – blachy trapezowe II gatunku.

Planowana data rozpoczęcia realizacji projektu według założonego harmonogramu (punkt C.1 wniosku o dofinansowanie) to 1 listopada 2020 r., zaś planowana data zakończenia to 31 stycznia 2021 r. Wartość ogółem projektu według zapisów wniosku (punkt A.5.) wynosi 4 920 000 zł, w tym wydatki kwalifikowalne to 4 000 000 zł, zaś dofinansowanie z UE 2 800 000 zł.

W wyniku oceny formalnej wniosek został oceniony negatywnie pod względem formalnym, gdyż nie spełnił kryterium formalnego standardowego „Pomoc publiczna/pomoc de minimis”, o czym poinformowano Wnioskodawcę pismem znak: WP-II.432.2.182.2020.PK z dnia 19 maja 2020 r.

Od oceny tej Wnioskodawca złożył w dniu 3 czerwca 2020 r. protest, w którym kwestionuje prawidłowość oceny wniosku dokonanej pod kątem spełniania ww. kryterium.

Odnosząc się do postawionych w proteście zarzutów Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym na lata 2014-2020 – Zarząd Województwa Podkarpackiego, stwierdza iż:

Protest nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek został uznany za niespełniający kryterium formalnego standardowego „Pomoc publiczna/ pomoc de minimis”. Badanie pod kątem spełniania ww. kryterium, w przypadku objęcia projektu zasadami regionalnej pomocy inwestycyjnej (art. 14 Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu), polega na weryfikacji m.in.:

- czy projekt spełnia definicję „inwestycji początkowej”;
- czy spełniony został „efekt zachęty”;
- czy projekt nie jest realizowany w sektorze wyłączonym ze wsparcia;
- czy wnioskodawca zapewnia wkład finansowy w wysokości co najmniej 25% kosztów kwalifikowalnych, pochodzących ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania, w postaci wolnej od wszelkiego publicznego wsparcia finansowego;

- czy wnioskodawca nie dokonał „przeniesienia działalności” do zakładu, w którym ma zostać dokonana nowa inwestycja, w ciągu dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku o dofinansowanie oraz zobowiązał się, że nie dokona takiego przeniesienia przez okres dwóch lat od zakończenia tej inwestycji (weryfikacja na podstawie oświadczenia).

Konieczność analizy wniosku w zakresie spełniania efektu zachęty wynika z art. 6 pkt 2 ww. Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, który stanowi, iż: *„Uznaje się, że pomoc wywołuje efekt zachęty, jeżeli beneficjent złożył do danego państwa członkowskiego pisemny wniosek o przyznanie pomocy przed rozpoczęciem prac nad projektem (...).*

Inaczej mówiąc "efekt zachęty" polegać ma na tym, że dofinansowanie ze środków publicznych ma zmotywować beneficjenta pomocy do podjęcia określonego działania, korzystnego z punktu widzenia celów jakie zakłada dany program.

W świetle tej definicji kluczowym zagadnieniem jest określenie pojęcia „rozpoczęcie prac”. Zgodnie z art. 2 pkt 23 Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 za rozpoczęcie prac uważa się *„(...) rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją lub pierwsze prawnie wiążące zobowiązanie do zamówienia urządzeń lub inne zobowiązanie, które sprawia, że inwestycja staje się nieodwracalna, zależnie od tego, co nastąpi najpierw. Zakupu gruntów ani prac przygotowawczych, takich jak uzyskanie zezwoleń i przeprowadzenie studiów wykonalności, nie uznaje się za rozpoczęcie prac (...)*”. Ww. zapisy art. 6 pkt 2 oraz art. 2 pkt 23 ww. Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 przeniesione zostały na zapisy § 4 ust. 13 Regulaminu konkursu.

Dodatkowo Instrukcja przygotowywania załączników do wniosku w punkcie 6 pn. *Kopia pozwolenia na budowę/zgłoszenie robót budowlanych* stanowi: *„(...) w przypadku, gdy wsparcie w ramach ogłoszonego konkursu udzielane jest w oparciu o Rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w zakresie celu tematycznego 3 - wzmocnienie konkurencyjności mikro, małych i średnich przedsiębiorców w ramach regionalnych programów operacyjnych na lata 2014 -2020, pomoc może być udzielona pod warunkiem, że prace nad realizacją projektu nie rozpoczną się przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie. Przez rozpoczęcie prac należy rozumieć rozpoczęcie robót budowlanych związanych z inwestycją, które są udokumentowane wpisem w dzienniku budowy. Zgodnie z art. 41 Prawa budowlanego, rozpoczęcie budowy następuje z chwilą podjęcia prac przygotowawczych na terenie budowy. Pracami przygotowawczymi są:*

- wytyczenie geodezyjne obiektów w terenie,
- wykonanie niwelacji terenu,
- zagospodarowanie terenu budowy wraz z budową tymczasowych obiektów,
- wykonanie przyłączy do sieci infrastruktury technicznej na potrzeby budowy.

Powyższa zasada nie dotyczy zakupu nieruchomości (w tym gruntów) ani prac przygotowawczych, takich jak uzyskanie stosownych zezwoleń, decyzji lub przeprowadzenie studiów wykonalności. W każdym przypadku Instytucja Zarządzająca może zażądać przedstawienia kopii dziennika budowy w celu weryfikacji daty rozpoczęcia robót budowlanych.”

Powyższe oznacza, że wystąpienie którejkolwiek z wymienionych wyżej przesłanek, wyłącza możliwość uznania, iż planowana pomoc wywoła efekt zachęty. Istotnym jest podkreślenie, że art. 6 pkt 2 Rozporządzenia wskazuje, że efekt zachęty określa treść wniosku, opisującego projekt.

Wnioskodawca zgodnie z informacjami zawartymi w punkcie A.1 Biznesplanu pn. *Charakterystyka Wnioskodawcy oraz prowadzonej działalności*, w ramach dotychczasowej działalności zajmował się sprzedażą i obróbką blach trapezowych II gatunku. W ramach projektu Wnioskodawca zamierza nabyć w pełni automatyczną linię technologiczną składającą się z systemu do magazynowania kręgów, maszyny do profilowania, suwnicę jednodźwigarową natorową, wózki widłowe oraz regały do składowania gotowych wyrobów. Ww. maszyny będą wykorzystywane do produkcji blachy trapezowej w różnych rozmiarach, kolorach i zastosowaniach. Planowana linia technologiczna oraz ww. urządzenia zostaną wdrożone w nowo wybudowanej hali produkcyjnej znajdującej się w miejscowości Stobierna. Wnioskodawca w ww. punkcie Biznesplanu opisuje: *„(...) Wieloletnie doświadczenie, precyzja w prowadzeniu przedsiębiorstwa oraz analizy rynku doprowadziły do podjęcia decyzji o budowie kolejnego obiektu w miejscowości Stobierna. Obiekt ma być finalnie wyposażony w automatyczną jedyną w Polsce linię do segregacji, magazynowania surowca potrzebnego do produkcji oraz automatycznej innowacyjnej stacji dokującej do podawania surowca linii technologicznej do dalszego etapu produkcji finalnego produktu jakim będzie blacha trapezowa.”*

Ponieważ budowa ww. hali produkcyjnej została rozpoczęta przed datą złożenia wniosku o dofinansowanie IZ RPO WP uznała, że wniosek nie spełnia kryterium formalnego standardowego „Pomoc publiczna/pomoc de minimis”.

Wnioskodawca stwierdza w proteście, że IZ RPO WP błędnie uznała, iż wybudowana przed złożeniem wniosku o dofinansowanie hala produkcyjna stanowi część inwestycji. Zdaniem Wnioskodawcy Instytucja Zarządzająca popełniła błąd w ustaleniach faktycznych przyjmując, że budowa hali produkcyjnej stanowi część projektu, podczas gdy projekt dotyczy sfinansowania konkretnej inwestycji tj. wyposażenia hali produkcyjnej oraz części magazynowej. Budowa budynku, którego część miałaby posłużyć jako hala produkcyjna nie może być traktowana jako inwestycja łączna. Wnioskodawca powołuje się na wyroki sądowe i stwierdza, że jego projekt obejmuje zakup maszyn potrzebnych do produkcji blach trapezowych II gatunku, a nie budowy hali produkcyjnej. Wnioskodawca wskazuje, że celem projektu jest wprowadzenie innowacji produktowej w postaci blachy trapezowej a nie wybudowanie hali produkcyjnej. Zaznacza, że co prawda w biznesplanie zawarto

zapisy odnoszące się do hali produkcyjnej, ale zapisy te wskazywały jedynie na miejsce realizacji projektu. Zdaniem Wnioskodawcy budowa hali produkcyjnej jest odrębnym zamierzeniem inwestycyjnym niż nabycie maszyn i uruchomienie linii produkcyjnej w ramach realizacji niniejszego projektu.

W odpowiedzi na zarzuty Wnioskodawcy wskazać należy, że weryfikacja spełnienia efektu zachęty sprowadza się nie tylko do oceny czy beneficjent pomocy przed rozpoczęciem prac nad projektem wystąpił do państwa członkowskiego o przyznanie pomocy. W tym miejscu wskazać należy stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z dnia 14 stycznia 2020 roku o sygn.: I GSK 2137/19 stwierdził: *„określając szczegółowe warunki efektu zachęty, należy przyjąć, że co do zasady weryfikacja jego spełnienia może mieć dwojaki charakter - formalny, sprowadzający się do oceny, czy beneficjent pomocy przed rozpoczęciem prac nad projektem wystąpił do państwa członkowskiego o przyznanie pomocy, oraz merytoryczny, zakładający obiektywną ocenę, czy projekt przedłożony przez beneficjenta do finansowania nie jest możliwy do realizacji bez wsparcia państwa.”* Z powyższego wynika, że ocena ta polega także na zbadaniu czy projekt byłby zrealizowany przez Wnioskodawcę bez możliwości uzyskania dofinansowania.

Dodatkowo przy ocenie kwalifikowalności projektu stanowiącego etap większej inwestycji konieczne jest wykazanie, że projekt stanowi funkcjonalnie wyodrębnioną nową inwestycję w stosunku do etapu/etapów poprzedzających/ równolegle realizowanych w zakresie całego przedsięwzięcia.

Dla oceny kwalifikowalności projektu, stanowiącego etap większej inwestycji, niezbędne jest wykazanie, że stanowi on wyodrębnioną nową inwestycję. Możliwość wyodrębnienia poszczególnych etapów prac zmierzających do osiągnięcia celu, tj. budowy hali produkcyjnej, czy zakupu maszyn i urządzeń nie oznacza, iż etapy te traktowane mają być jako odrębna, nowa inwestycja. Projekt, który w związku z funkcjonalnym i ekonomicznym powiązaniem poszczególnych etapów został rozpoczęty przed dniem złożenia wniosku o dofinansowanie w ramach wcześniejszego etapu danego przedsięwzięcia inwestycyjnego (w tym przypadku: budowy hali produkcyjnej) nie wywołuje efektu zachęty.

Badanie istnienia efektu zachęty przeprowadzane jest odnośnie do całego projektu, a nie tylko poszczególnych zamierzeń inwestycyjnych objętych wnioskiem aplikacyjnym. Jak wskazał WSA w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z 23 lipca 2015 r., sygn. akt: II SA/Go 322/15: *„Stawiając wymóg zachęty przepisy unijne nie wiążą go z poszczególnymi inwestycjami objętymi jednym projektem, lecz traktują dane przedsięwzięcie jako całość, jako projekt ujęty we wniosku aplikacyjnym. Nie można wykluczyć sytuacji, gdy dla realizacji danego projektu konieczne jest przeprowadzenie kilku inwestycji, jednak efekt zachęty dotyczy projektu jako całości.”*

Podobnie uznał Sąd Okręgowy w Lublinie w wyroku z 27 marca 2014 r., sygn. akt: I C 581/11, w którym podkreślił, że wszystkie fazy inwestycji objętej

dofinansowaniem bez względu na ich technologiczną wagę i rolę w procesie inwestycji należą do tego samego projektu, jeżeli są częścią ogólnego planu.

Przywołać w tym miejscu trzeba definicję projektu. Zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy wdrożeniowej projekt rozumiany jest jako „*przedsięwzięcie zmierzające do osiągnięcia założonego celu określonego wskaźnikami, z określonym początkiem i końcem realizacji, zgłoszone do objęcia albo objęte współfinansowaniem UE jednego z funduszy strukturalnych albo Funduszu Spójności w ramach programu operacyjnego.*” Mając na względzie powyższe, projekt należy rozumieć jako operację o jasno określonych celach, której efektem jest wykonanie niepodzielnego zadania. Szereg działań składających się na projekt powinien zachować spójny, skoordynowany charakter i prowadzić do ściśle określonego celu.

W kontekście rozstrzygnięcia protestu należy przytoczyć stanowisko wyrażone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z dnia 21 grudnia 2010 r. (sygn. akt: I SA/Lu 877/10), zgodnie z którym „*(...) o granicach projektu nie rozstrzyga wyłącznie zakres zawniioskowany do dofinansowania. Zakres przedsięwzięcia zawniioskowany do dofinansowania sam nie stanowi jedyne, wyłączne kryterium określenia przedmiotowych granic projektu, zamierzonego przedsięwzięcia gospodarczego.*” Sąd wskazał, że badanie, czy pomoc wywoła efekt zachęty nie ogranicza się do zbadania zakresu kosztów kwalifikowanych. Ocenie podlegają wszelkie działania, niezbędne do osiągnięcia celów projektu. Na aspekt ten zwrócił uwagę także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 5 czerwca 2014 r. (sygn. akt: V SA/Wa 1079/14).

Instytucja Zarządzająca dokonała oceny wniosku w oparciu o informacje przedstawione przez Wnioskodawcę w dokumentacji wniosku. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt: II GSK 1550/17 „*(...) instytucja właściwa do przeprowadzenia wyboru projektów do dofinansowania zobowiązana jest dokonać oceny spełniania kryteriów wyboru projektów w oparciu o dane przedstawione przez samego wnioskodawcę - wynikające z treści wniosku o dofinansowanie i dołączonej do niego dokumentacji, czy też informacji uzupełniających przedstawianych w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braków, rozbieżności lub wątpliwości.*” Z zapisów zawartych we wniosku i w Biznesplanie wynika, iż planowane przedsięwzięcie obejmuje budowę hali produkcyjnej oraz nabycie linii produkcyjnej. W dokumentacji aplikacyjnej Wnioskodawca zawarł następujące zapisy wskazujące, iż budowa hali produkcyjnej jest elementem całego przedsięwzięcia jakim jest powstanie nowego oddziału w Stobiernej i utworzenie linii produkcyjnej nowo wybudowanej hali produkcyjnej.

- w punkcie B.1 wniosku pn. Uzasadnienie realizacji projektu Wnioskodawca zaznaczył, że „*(...) jest na etapie budowy hali produkcyjnej z własnych środków dlatego uzyskanie dofinansowania wspomogę znacząco realizację planów właściciela firmy.*”

- w pkt B.2 Biznesplanu pn. Potencjał rynkowy rezultatu projektu (ppkt 5) Wnioskodawca określił, że w przypadku nieotrzymania dofinansowania „(...) będzie zmuszony do sfinansowania inwestycji w inny sposób. Będzie miało to wpływ na czasowość realizacji przedsięwzięcia. Hala produkcyjna finansowana jest ze środków własnych firmy i brak dofinansowania spowoduje spowolnienie zmian w firmie. Wyposażenie hali produkcyjnej w urządzenia nie będzie możliwe w zaplanowanym terminie tylko odłożone w czasie.”

- w punkcie B.3 Biznesplanu pn. Miejsce realizacji projektu Wnioskodawca wskazał: „Projekt dotyczy wyposażenia hali produkcyjnej położonej w miejscowości Stobierna. Obecnie hala jest w trakcie budowy.”,

- w punkcie B.3 Biznesplanu ppkt.4 pn. Pozwolenie na budowę/zgłoszenie robót budowlanych Wnioskodawca wskazał: „Projekt nie jest związany z finansowaniem robót budowlanych jednak **powstająca hala budowlana jest ściśle związana z jego realizacją**”.

- w punkcie B.4 Biznesplanu pn. Opis posiadanych zasobów technicznych, instytucjonalnych i finansowych koniecznych do realizacji projektu Wnioskodawca wskazuje: **„Właściciel firmy Krzysztof Rak (...) aktualnie samodzielnie wdraża nowy oddział w Stobiernej, który związany jest z wybudowaniem od podstaw hali produkcyjnej. (...) Wyposażenie pozwoli na organizacyjne przygotowanie hali do rozpoczęcia działalności w pełnym zakresie.”**

Analizując powyższe zapisy należy dojść do wniosku, że budowa hali produkcyjnej jest związana z realizacją projektu. Wnioskodawca opisuje w punkcie A.1 pn. *Charakterystyka Wnioskodawcy oraz prowadzonej działalności* Biznesplanu, iż do tej pory zajmował się jedynie sprzedażą blachy trapezowej już wytworzonej i obrobionej przez swoich dostawców jednak zamierza on poszerzyć swoją ofertę i sprzedawać głównie blachę wytworzoną dzięki maszynom nabytym w ramach realizacji projektu. Aby osiągnąć ten cel Wnioskodawca rozpoczął budowę hali produkcyjnej w miejscowości Stobierna. Wcześniej przedsiębiorstwo nie dysponowało takim budynkiem.

Ideą efektu zachęty jest pobudzenie przedsiębiorcy do planowania inwestycji zmierzającej do wprowadzenia na rynek nowej usługi bądź nowego produktu wykorzystując do tego środki finansowe pozyskane w ramach naboru. W pkt 18 Rozporządzenia Komisji (UE) Nr 651/2014 wskazano: „Aby mieć pewność, że pomoc jest niezbędna i zachęca do rozwoju dalszej działalności lub projektów, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy na działalność, którą i tak beneficjent by prowadził, nawet w przypadku braku pomocy.” Podobne stanowisko wyraził również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 25 lipca 2017 r., sygn. akt I SA/Kr 277/17, w którym wskazuje, że: „(...) efekt zachęty polega na tym że dofinansowanie ze środków publicznych ma zmotywować beneficjenta pomocy do podjęcia określonego działania korzystnego z punktu widzenia celów jakie

zakłada dany program. Fakt wykonania niektórych prac (...) przed złożeniem wniosku uznać należy za przejaw naruszenia zasady efektu zachęty.” Możliwość uzyskania dofinansowania powinna być impulsem dla Wnioskodawcy do zaplanowania modernizacji lub stworzenia nowego oddziału swojego przedsiębiorstwa i wprowadzenia nowej innowacyjnej usługi bądź innowacyjnego produktu nieprodukowanego wcześniej przez Wnioskodawcę. Natomiast Wnioskodawca poprzez budowę hali podejmował działania zmierzające do realizacji przedmiotowej inwestycji jeszcze na kilka miesięcy przed datą złożenia wniosku o dofinansowanie.

IZ RPO WP stoi na stanowisku, że budowa hali produkcyjnej, a następnie wyposażenie jej w maszyny stanowią następujące po sobie etapy długoterminowej strategii rozwoju przedsiębiorstwa jaką przyjął Wnioskodawca. W pierwszym etapie wybudowano budynek hali, zaś teraz planuje się go wyposażyć w linię produkcyjną i maszyny odpowiadające zakładanej przez Wnioskodawcę skali prowadzonej działalności. Bez realizacji inwestycji budowlanej nie byłoby możliwości realizacji przedmiotowego projektu z uwagi na fakt ograniczenia lokalowego.

Z punktu widzenia niniejszej sprawy istotne jest to, że Wnioskodawca rozpoczął prace nad realizacją projektu. Informacje zawarte w punkcie A.1 Biznesplanu pn. *Charakterystyka Wnioskodawcy* wskazują, że Wnioskodawca od dłuższego czasu planował utworzyć nowy oddział firmy, który zostanie wyposażony w nowoczesną linię produkcyjną. Wnioskodawca w punkcie B.1 Biznesplanu pn. *Uzasadnienie realizacji projektu* wskazał, iż *„Cel główny projektu związany jest z sfinansowaniem urządzeń produkcyjnych, które zostaną wdrożone w hali produkcyjnej. (...) Wnioskodawca jest na etapie budowy hali produkcyjnej z własnych środków dlatego uzyskanie dofinansowania wspomogłoby znacząco realizację planów właściciela firmy.”* Analizując powyższe można dojść do wniosku, że Wnioskodawca ubiegając się o możliwość dofinansowania w ramach niniejszego naboru, tak naprawdę ubiegał się o sfinansowanie rozpoczętego już projektu. Możliwość uzyskania dofinansowania nie stanowiła dla Wnioskodawcy zachęty do realizacji niniejszego projektu, gdyż Wnioskodawca zrealizowałby go bez względu na to czy uzyska dofinansowanie czy też nie. Na potwierdzenie powyższego warto przytoczyć zapisy zawarte przez Wnioskodawcę w ppkt B.2.5 Biznesplanu gdzie należało zdefiniować ryzyka utrudniające wprowadzenie nowego produktu/usługi na rynek. Wnioskodawca wskazał, iż w przypadku gdy nie otrzyma dofinansowania wówczas: *„(...) w znacznym stopniu ograniczy wyposażenie hali produkcyjnej i wprowadzenie nowej usługi jakim będzie produkcja blachy trapezowej. Spowoduje to potrzebę zmiany planów Wnioskodawcy, który będzie zmuszony do sfinansowania inwestycji w inny sposób. Będzie miało to wpływ na czasowość realizacji przedsięwzięcia. Hala produkcyjna finansowana jest ze środków własnych firmy i brak dofinansowania spowoduje spowolnienie zmian w firmie. Wyposażenie hali produkcyjnej w urządzenia nie będzie możliwe w zaplanowanym terminie tylko odłożone w czasie.”* W przedmiotowej sprawie nie można stwierdzić, że możliwość uzyskania dofinansowania ze środków

publicznych zmotywowało Wnioskodawcę do podjęcia określonego działania, gdyż Wnioskodawca od dawna planował utworzenie własnej linii produkcyjnej.

Reasumując, przy uwzględnieniu wskazanego powyżej stanu prawnego oraz okoliczności faktycznych występujących w sprawie należy stwierdzić, że wniosek o dofinansowanie projektu nie spełnia kryterium formalnego standardowego „Pomoc publiczna/ pomoc de minimis” ze względu na niespełnienie efektu zachęty. W związku z tym po ponownym sprawdzeniu wniosku w zakresie spełniania ww. kryterium wyboru projektów, wniosek otrzymuje ocenę negatywną.

Z uwagi na powyższe nie uwzględnia się protestu.

Pouczenie

Na podstawie art. 61 ust. 1, 2, 3 ustawy wdrożeniowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o wyniku rozpatrzenia protestu, Wnioskodawca może w tym zakresie wnieść skargę bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie – zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U z 2019 r. poz.2325 z późn. zm.).

Skarga wnoszona jest wraz z kompletną dokumentacją w sprawie obejmującą:

- wniosek o dofinansowanie projektu;
- informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 46 ust. 3 ustawy wdrożeniowej;
- wniesiony protest;
- informację, o której mowa w art. 58 ust. 1 albo ust. 4 pkt 2, art. 59 albo art. 66 ust. 2 pkt 1 ustawy wdrożeniowej;
- ewentualne załączniki.

Kompletna dokumentacja jest wnoszona w oryginale lub w uwierzytelnionej kopii. Skarga podlega wpisowi stałemu.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

Otrzymują:

- 1) F.H.U.P. BLACHTEX Krzysztof Rak,
- 2) Pani Agnieszka Czuchra – Dyrektor Departamentu Wspierania Przedsiębiorczości,
- 3) a/a.